कुलाभि (?) m. Schatz Wils.

जुलीप Çant. 3, 13. n. (in der späteren Sprache m.) Gestecht, Gewebe; Nest (m. AK. 2,5, 37. Tair. 3,3, 309. H. 1319. Mrd. j. 78), Gehänse; auch vom menschlichen Körper als dem Gehänse der Seele (bei den Commentatoren östers auch m.; n. in den Purana nach ÇKDa.): कुलाप उधि कुलाप कोश काश: समुंब्जित: AV. 9, 3, 20. ऊर्णानाभिकुलाप Kauç. 21. मुञ्ज॰, शाण॰ Çat. Br. 6, 6, 23. 24. Kati. Çr. 16, 4, 31. AV. 20, 127, 8. 132, 5. चरकापा! कुलाप: Pankat. 94, 16. 15. ख्रपो वा ख्रिय: कुलापम TS. 5, 6, 4, 5. Ait. Br. 1, 28. Çat. Br. 8, 2, 4, 5. 15. 14, 4, 2, 16. विट्टित्पश्यन्मनेस: कुलापम AV. 14, 1, 57. Çat. Br. 14, 7, 4, 13. vom Lager eines Hundes P. 1, 3, 21, Vartt. इन्हाय्या: कुलाप oder हन्हायकुलाप heisst ein Sattra Âçv. Çr. 9, 7. Kati. Çr. 22, 11, 13. Çiñeh. Ç. 14, 29, 4. Lati. 9, 4, 28. Maç. in Verz. d. B. H. 73, 1. — Nach Trik. und Med. bedeutet das Wort auch Platz, Ort überh. H. an. 3, 485 wird das Wort durch पत्तिणा स्थानगङ्गाः erklärt, wo doch nicht gut पत्तिणाम bloss mit गेल्ट zu verbinden ist. कुलापन (von कुल) m. N. pr. eines Mannes Prayaradur. in Verz. d.

कुलायय् (denom. von कुलाय); davon partic. कुलाययँत् sich einnistend oder sich einhüllend: कुलायपेदिश्ययन्मा न ग्रा गेन् R.V. 7,50,1.

कुलायस्य (क्° + स्य) m. Vogel Çabbak. im ÇKDr.

कुलायिका (von कुलाय) f. Vogelhaus TRIK. 2, 2, 7.

कुला यिँ न् (wie eben) 1) adj. ein Nest bildend, nestartig: या नि कुला यिन पुतवर्त्तम् १४. 6,15,6. इष्टका VS. 14,2. heimisch: रायस्याच TS. 1,6,4,4. — 2) f. Name einer Litanei: शापिडल्यायन: कुलायिनीम् (श्रीप विष्टुतिमुद्देश्त्) Lâțı. 6,2,11. 19.

कुलार्णव (कुल + म्रणंव) m. Titel eines Werkes Verz. d. B. H. No. 1037. Asiat. Res. XVII, 223, N. कुलार्णवतस्त्र cit. u. कील.

जुलाल 1) m. Un. 1,117. a) Töpfer AK. 2,10, 6. H. 916. an. 3,640. fg. Med. l. 79. VS. 16,27 (пась Маніон.). P. 4,3,118. Внактв. 2,93. Рамкат. 218,11.14. 220,14. जुलालचक्र Внас. Р. 5,22,2. जुलालशाला бавалор. in Ind. St. 2,77. — b) eine Hühnerart, Phasianus gallus H. an. Med. Har. 86. — c) Eule H. an. — 2) f. ई a) die Frau eines Töpfers ÇKDR. Wils. — b) N. einer Pflanze (अर्पयमुलात्यका) Raéan. im ÇKDR. — c) eine Art Blaustein (जुलात्यका) AK. 2,9,103. H. 1062. Med. — Vgl. कुम्भकार und कुम्भकारिका.

क्लालिका f. falsche Form für क्लायिका bei Wills.

কুলোক m. ein gelbliches Pferd mit schwarzen Knien H. 1241. — Wohl ein Fremdwort.

कुलाक्त m. 1) Eidechse, Chamäleon (कृत्रालास) ÇABDAM. im ÇKDR. — 2) N. einer Pflanze (vulg. राङ्गा कुलालाउ) Rágan. im ÇKDR.

नुलाक्ल m. Name einer Pflanze, = झलाम्बुध, गोटकाल, भूमद्म्ब, vulg. कोकशिमा (wie unter गोटकाल gelesen wird) Ratnam. im ÇKDa. Coryza terebinthina nach Wils. Suça. 1, 138, 17. Haughton unter कोकशिमा (Celsia coromandelina Vahl. nach Roxs. und Voigt) bemerkt nach Carey Folgendes über diese Pflanze: a plant which dogs are fond of smelling to before they expel urine.

कुलि 1) m. Hand TRIE. 2,6,25. Viell. aus कुलिशासन geschlossen. — 2) f. N. einer Pflanze (काएटनार्सि) Çabbar. im ÇKDr. Vgl. कुली. कुल्लि (von कुल्ल) m. 1) ein Verwandter Jack. 2,233. — 2) das Haupt einer Innung AK. 2,10,5 (nach der von ÇKDa. anerkannten Lesart). H. 485. an. 3,26. Med. k. 70. Lalit. 226 (?). — 3) N. einer Pflanze H. an. Med. vulg. काल्याकडा ÇKDa. Ruellia longifolia Wils. und Haubutos unter कालीयाकडा. Asteracantha (Ruellia) longifolia Nees (काएटा कुल्लिका beng.) nach Roxe. und Voigt. — 4) N. pr. eines Schlangenkönigs, eines Kådraveja, Taik. 1,2,6. H. an. Med. MBH. 1,2549. Buls. P. 5,24,31. कुल्लिका उध्चन्द्रमालिङ्जालाधुमसमन्नभ: H. 1310.

कुलिकवेला (कुलिक? + वेला) f. eine für gute Werke nicht geeignete Tageszeit: र्व्यादिवारेषु गुभकर्ममु निषिद्धकालिवेशेष:। यद्या। रवी मप्तम्पपामार्धन्। मोमे षष्ठयामार्धम्। मङ्गले पञ्चमः। बुधे चतुर्घः। गुरी तृती-यः। मुक्रे दितीयः। शनी प्रथमः। राघवभरृमते तु पूर्वाक्तपामार्धानां दिवा शेषभागः। रात्री प्रथमभागः। इति ज्योतिषत्रसम्। ÇKDA. — Vgl. कालवेलाः

কুলিক্স (1. কু + লিক্স) 1) m. a) eine Art Maus Suça. 2,278.3. dasselbe Thier ist wohl auch 155,20 gemeint. — b) ein best. Vogel, der gabelschwänzige Würger (vgl. কালিক্স) Rián. im ÇKDa. কুলিক্স und মৃক্কুলিক্স Suça. 1,201,18. কুলিক্স und কুলিক্স f. das Weibchen Buic. P.7,2,51.52.56. — c) N. pr. eines Mannes MBH.1,2239. — 2) f. কুলিক্স N. pr. einer Stadt R. 2,68,16. Z. f. d. K. d. M. II, 24, N. LIA. II, 323. — 3) f. কুলিক্স N. einer Pflanze (s. ক্রক্সেফ্স) RATNAM. im ÇKDa.

क्लिङ्गक (wie eben) m. Sperling H. 1331.

कुलिङ्गानी (कुलिङ्ग + म्रत Auge) f. N. einer Pflanze, = पेरिका, कु-बेरानी Ratnam. im ÇKDn.

कुलिन ein best. Muass P. 5,1,55. Am Ende eines adj. comp. nach einem Zahlwort — कुलिन (f. ई), कुलिनिन (f. ई) oder कुलिनीन (f. म्रा) ebend. दिकुलिनी, दिकुलिनिनो, देकुलिनिनो (rgl. KAç. zu P. 7,3,17), दिकुलिनोना Sch. उद्कुलिनं (?) संपातवतं ग्रामं परिकृत्य मध्ये निनयत्येयं सुराकुलिनम् (?) KAuç. 12. कुलिनकृष्टे (?) दिन्याता उग्नेः संभारमाक्रित 43. कुलिन् (von कुल) adj. zu einem vornehmen Geschlecht gehörig gana बलादि zu P. 5,2,136.

कुलिन्द् m. pl. N. pr. eines Volkes Z. f. d. K. d. M. II, 21. fg. 24. fg. LIA. I, 547. MBu. 2, 590. 997. 1859. 3, 10866. 6, 370. VP. 193. कुलिन्द्-विषय MBu. 2, 996. Im sg. der Fürst dieses Volkes: सर्वान्द्रशान्कुलिन्द्स्य च भूरिस्तान् MBu. 3, 12350. कुलिन्द्रायत्यकाः (vgl. u. उपत्य) LIA. 1. 547. MBu. 6, 363. fälschlich कुलिन्द्रायत्यकाः genannt VP. 192.

कुलिर m. = कुलीर Krebs Cabban. im CKDa.

कुँ लिश (1. कु + लिश von लिश्र = रिश्र) m. n. Sidde. K. 251, b, 1. Tris. 3, 5, 12. 1) Axt, Beil: स्कन्धांसीव कुलिशेना विवृंकणा RV. 1, 32, 5. 3, 2, 1. वृश्चामि तं कुलिशेनव वृत्तम् AV. 2, 12, 3. स्रसपः शिक्तकुलिशपाशिक्तनपाः शराः MBH. 3, 810. — 2) Donnerkeil, m. Naigh. 2, 20. Nir. 6, 17. H. 181. an. 3, 719. n. AK. 1, 1, 1, 1, 12. m. n. Mrd. c. 19. Zu belegen nur n. MBH. 3, 128. BHARTR. 2, 29. कुलिशपातीपमं वचः Pankat. 77, 13. कोटिमत्कुलिशम् Çîx. 185. Ragh. 3, 68. Kumiras. 1, 20. 2, 20. Megh. 62. प्राणानां कुलिशक्तितिनानाम् Amar. 66. Kathâs. 11, 12. Buic. P. 6, 11, 11. Drv. 8, 31. रिलाधकुलिशातपत्रचिक्तं समात्रशर्पापुगम् Ragh. 4, 88. स्वन्तकुलिशाङ्कुशकेतुकतिः स्रीमत्पर्देः Bhic. P. 1, 16, 34. निस्कुलिशालंकृतं दिलिणं पाणिम् mit Donnerkeil-ähnlichen Krallen geschmückt Pankat.